

"Ske din vilja, såsom i himlen, så ock på jorden" (Matt 6:10).

S:t Franciskus av Assisi skriver en egen bön som en sorts kommentar över dessa ord:

*"Låt oss älska dig genom att vi av hela vårt hjärta alltid tänker på dig,
av hela vår själ alltid längtar efter dig,
av hela vårt förstånd riktar våra ansträngningar på dig
och i allt söker din ära" (Bön till Fader vår 5).*

Vi ber att adventstiden och jultiden ska bli en tid av andlig förnyelse för oss själva, för Berget och för hela kyrkan. Vi kan låta oss inspireras av S:t Franciskus som verkligen drevs av hängivenhet, iver, längtan, tårar och att han involverade hela sitt känsloliv.

Allt vi gör bör ha sin begynnelse i vår bön och längtan. Vi bör först gå till vår längtan och vår bön innan vi börjar arbeta, äta, läsa, skriva, gå på sammanträde, samtala, vandra eller vad det nu än kan handla om.

Längtan är själva drivkraften under hela den kristna resan. Längtan leder oss fram till föreningen med Gud och därför är längtan inte endast en del av människans själsförmågor, utan den driver själen fram mot dess ultimata mål som är lycka.

Längtan drar oss tillbaka till oss själva men också till Gud. Här hjälper det inte att försöka begripa utan om att mer bejaka vår längtan. Vi kan öva upp vår längtan genom hängiven bön, då vi skriker ut vår nöd inför Gud men längtan kan också tändas genom en flamma av insikt, då vi är stilla, tysta och mottagliga för det vi inte redan känner till.

Bönen är längtans ödemark och tårarnas dal, platsen för människans längtan, där det finns tid som inte är ockuperad och rum för att ta emot det som vi ännu inte känner till. Vår längtan och vårt sökande kommer alltid att belönas med gudomligt stöd.

Vår längtan är den inbjudan Gud vill ha. Guds barmhärtighet är inte något annat än en längtan från Gud själv, efter att få komma hem till oss, efter att få komma in i våra liv, dela allt med oss. Den längtan vi bär på motsvaras så av Guds längtan efter oss, och därför är längtan en nyckel i det andliga livet.

Så kan adventstiden och jultiden uppfyllas av vår bön och vår längtan så att Guds längtan efter oss möter vår i en salig dialog av längtan.

Himmelske Fader, välsigna adventstiden och jultiden.

Vi vill älska dig av hela vårt hjärta

så att vi alltid och överallt, uppfyllda av hängiven bön, längtar efter dig,

du som i din oändliga kärlek redan längtar efter oss.

Guds frid och allt gott, Pax et Bonum, fader Peder Bergqvist

VI BER:

För Bergets Bönegemenskap, vänner och välgörare, styrelsen

För kommuniteten:

f. Peder, Marie, Margareta, Ingrid, Kristina

För associerade kommunitetsmedlemmar:

Birgit, Per, Gunilla, Allan, Firozeh, Elsa, Mikael, Martin, Berit

För volontärer och medarbetare:

Anders, Fredrica, Jill, Eva, Peppe, Maja

För det som nu är särskilt angeläget:

Tack till alla som skänkt gåvor. Vi ber för Bergets ekonomi, att vi ska kunna genomföra vår satsning på solceller.

Vi ber om kallelser till kommuniteten på Berget och om volontärer och gäster.

Gåvor tas tacksamt emot till vårt bankgiro: 574-3323

Vi ber för varandra

Om man som medlem i bönegemenskapen vill lägga fram ett förbönsämne kan man skicka ett mejl till Berget (info@berget.se) eller till f. Peder (peder@berget.se), så skriver vi upp det på vår förbönslista.

Välsignade böneljus

På Kyndelmässodagen välsignades böneljusen, och de kan nu beställas från Berget (ingrid@berget.se). Det kostar ganska mycket att skicka ut de välsignade böneljusen och därför så kommer det att fortsättningsvis kosta **100:- för att få ett paket böneljus hemskickat** (självkostnadspris).

”Tillsammans på Berget” 23–26 januari, torsdag kl. 17.30 till söndag kl. 14

Vi möts både i tystnad, meditation, samtal och fördjupning.

Under dessa dagar möts kommuniteten, volontärer, bönegemenskapen, vänner och gäster i ett av förkroppsligande av vad Berget är.

Antingen kommer man som gäst och betalar helpensionspriset eller så kan man komma som medarbetare och göra en arbetsinsats under dagarna.

Vi är både i S:t Davidsgården och Meditationsgården, vi kombinerar retreat och meditation, föredrag och samtal, avskildhet och gemenskap. Anmälan till info@berget.se

Fader Peders böneskola

”Nästa dag, när de många som hade kommit till högtiden fick höra att Jesus var på väg till Jerusalem, tog de palmkvistar och gick ut för att möta honom. Och de ropade: ”Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung.” Jesus fick tag i en åsna och satte sig på den, som det står skrivet: ”Frukta inte, dotter Sion. Se, din konung kommer, sittande på en ungåsna.” (Joh 12: 12–15).

Jesus är en kung som inte kommer med ett uppbåd med hästar utan sittande på en åsna. Han är en kung som inte kommer för att driva in skatter, inte en kung som samlar en arme med soldater, utan han är Israels kung som härskar över människans inre, som tröstar och leder dem som tror, hoppas och älskar i det himmelska kungariket.

"Frukta inte, dotter Sion", det är kyrkan, utan jubla för "din konung kommer". I artonde kapitlet (Joh) inleds passionsberättelsen med att Jesus korsar bäcken Kidron och går in i Getsemane trädgård. S:t Bonaventura liknar Kristi inträde i trädgården vid en kunglig procession. På liknande sätt som kungen i 2 Sam 15:23 gick över bäcken Kidron, går Kristus in i trädgården, inte för att fly, utan för att söka stillhet och klarhet. "Till valnötslunden gick jag ned, för att glädja mig åt grönskan i dalen, *för att se* om vinträden hade slagit ut, om grannträden hade fått blommor" (Höga visa 6:10). Jesus är en kung och han har hela tiden full kontroll över situationen. "Att se" i det fjärde evangeliet är förutsättningen för den tro som leder till förening med Gud. Detta uttrycks på ett ironiskt sätt genom att det sker i nattens mörker under vilket fullständig oförståelse kommer att råda. Men Jesus är "ljuset", och därför stiger han ner i trädgården "för att se". Den tilltagande stormens mörker har ingen verklig inverkan på honom, han kommer att "se" som exemplet på den fulländade mänskliga naturen, och han kan göra detta eftersom han "lyser" som den gudomliga källan och referenspunkten för denna fulländning. Det är ett andligt ljus, avsett för mänsklighetens återintegrering i harmoni med Gud. Detta ljus avslöjar saker och ting som de är. Där Kristus lyser och lyser upp andra, går Judas in i den mörka trädgården, som nu lysas upp av två mycket olika slags ljus, då Judas och vaktstyrkan kommer med "lyktor, facklor och vapen" (Joh 18:3). Judas kom dit, som om han var ledare för de andra, med lyktor och facklor och vapen för att Jesus inte skulle kunna undgå att märkas i nattens mörker, därför att de vandrade i mörker.

Det är Jesus som besitter den egentliga makten, således befriar han sina lärjungar i trädgården (18:6) och även hans fiender "gjorde vad han bjöd dem" (18:8). Jesus ställs konsekvent i motsats till kejsaren, som i samtalet med Pilatus (18:33–38). Jesus är i själva verket en rival till kejsaren och man undrar under hela samtalet vem det är som dömer vem. Samma tema upprepas i 19:7–15. Pilatus lyckas inte ställa några vettiga frågor och i slutändan blir han förödmjukad av Jesus: "Men Jesus gav honom inget svar" (19:9). Det är tydligt att Pilatus tror att Jesus är en kung, men han vet inte vilken sorts kung. Svaret kommer snabbt. På frågan om vad sanning är i 18:38 ger Jesus inget svar men läsaren vet redan vem han är: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (14:6).

När Kristi död närmar sig blir den symbolik som förknippas med kungadömet allt mer påtaglig och samtidigt ännu mer ironisk. Jesus kröns med törnen och hans dräkt färgas röd av hans eget blod (19:2). Både törnekronan och hans mantel symboliserar honom som kung och hans kungarike. Jesus hälsas som en kung "Var hälsad, judarnas konung" (19:3) men inte bara med ord utan också med slag "och de gav honom örfilar". S:t Augustinus påpekar att han "inte kom med det lysande ryktet om makt, utan med skammens fulla börda". Det tecken som Pilatus skrev är ett sant vittne: "Pilatus hade också låtit skriva ett anslag som sattes upp på korset, och där stod: Jesus från Nasaret, judarnas konung.[...] "Vad jag har skrivit, det har jag skrivit". (19:19, 21) Slutligen blir själva korset symbolen för en kungatron, som Davids nyckel och hans regeringsämbete (19:17).

Pilatus inskription på korset är triumferande, den är inte gjord för en rövare utan för en kung. Jesu mantel är en kungamantel och slutligen överlämnar han kungligt sitt liv (19:30), eftersom han har makten att ge sitt liv när han vill. Resultatet är fullkommandet av andra eftersom han genom att ge sitt liv ville "föra många söner till härlighet" (Heb 2:10). "Det är fullbordat." Och han böjde ner huvudet och överlämnade sin ande" (19:30). Han fullbordar och fullkomnar allt som en evig kung och blev så "för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning, av Gud kallad överstepräst, en sådan som Melkisedek" (Heb 5:9–10).

LÄSPLAN. Hänvisningar till sidor i vår tidebönsbok: Dag efter dag.

"ADVENTSTIDEN" (se s. 585 och framåt)

Adventstiden är dels är den en förberedelse till julen, då man firar åminnelsen av Guds Sons första ankomst till människorna, dels är det en tid då man riktar blicken mot Kristi återkomst vid tidens slut. Av dessa två skäl framstår advent som en tid av hängiven och glad förväntan.

1–7/12, se vecka 1

15–21/12, se vecka 3

8–14/12, se vecka 2

22–24/12, se vecka 4

"JULTIDEN" (se s. 609 och framåt)

Näst efter firandet av påskmysteriet vet kyrkan inget angelägnare ämne för sin gudstjänst än åminnelsen av Herrens födelse och de första uppenbarelserna av hans härlighet. Detta firas under jultiden.

25–28/12, se vecka 4

7–11/1, se vecka 2

29/12–6/1, se vecka 1

12/1, se vecka 3, jultiden avslutas

Tiden »under året« firas ingen speciell aspekt av Kristi hemlighet utan snarare Kristusmysteriet i dess fullhet.

13–18/1, se vecka 1

9–15/2, se vecka 1

19–25/1, se vecka 2

16–22/2, se vecka 2

26/1–1/2, se vecka 3

23/2–1/3, se vecka 3

2–8/2, se vecka 4

2–4/3, se vecka 4 (Askonsdag 14/2)

Helgondagar och högtider att fira (se helgondelen sidan 889 och framåt):

3/12 S:t Francisci Xavier

2/1 S:t Basilios den store († 379) och S:t Gregorius av Nazianzos († 390)

6/12 S:t Nicolaus, biskop († ca 350)

6/1 EPIFANIA– HERRENS UPPENBARELSE, högtid

7/12 S:t Ambrosius († 397)

12/1 HERRENS DOP, fest, jultiden avslutas

9/12 JUNGFRU MARIAS UTKORELSE OCH FULLKOMLIGA RENHET, högtid

17/1 S:t Antonius, abbot († 356)

13/12 S:ta Lucia († ca 304)

18/1 S:T ERIKS DOMKYRKAS INVIGNING

14/12 S:t Johannes av Korset († 1591)

21/1 S:ta Agnes

22/12 FJÄRDE SÖNDAGEN I ADVENT.

24/1 S:t François de Sales († 1622)

25/12 JULDAGEN, högtid

25/1 DEN HELIGE APOSTELN PAULUS OMVÄNDELSE, fest

26/12 S:T STEFANOS, DEN FÖRSTE MARTYREN, fest

28/1 S:t Thomas av Aquino

27/12 S:T JOHANNES, APOSTEL OCH EVANGELIST, fest

31/1 S:t Giovanni Bosco († 1888)

28/12 DE HELIGA OSKYLDIGA BARNEN I BETLEHEM, martyrer, fest

1/2 S:t Blasius († 316)

29/12 SÖNDAGEN I JULOKTAVEN - DEN HELIGA FAMILJEN, fest

2/2 KYNDELSMÄSSODAGEN, HERRENS FRAMBÄRANDE I TEMPLET, fest

30/12 SJÄTTE DAGEN I JULOKTAVEN

3/2 S:t Ansgar, biskop, Nordens apostel, († 865)

31/12 SJUNDE DAGEN I JULOKTAVEN

5/2 S:ta Agatha, jungfru och martyr, († 251)

1/1 GUDS HELIGA MODER MARIAS HÖGTID, högtid

6/2 S:t Paul Miki och hans följeslagare († 1597)

22/2 Den helige aposteln Petrus biskopsstol

10/2 S:ta Scholastica, jungfru, († 547)

14/2 S:t Kyrillos och S:t Methodios